

100 LET S VEŘEJNOU KNIHOVNOU – V. DÍL **ZLATÁ ŠEDESÁTÁ**

Šedesátá léta v Brandýse i Staré Boleslavi se téměř ničím nelišila od života v jiných městech. Probíhaly akce „Z“, oslavy VŘSR, podniky plnily plány na 110% i více, fungovaly občanské výbory, probíhaly aktivity. 1. května občany probudil v 7.00 svižný budíček, aby v 9,00 mohli do prvomájového průvodu. Ale něco bylo jinak. 1. července 1960 došlo k administrativnímu sloučení Brandýsa nad Labem a Staré Boleslavi. V tomto roce byl okres Brandýs nad Labem nahrazen okresem Praha - východ.

Brandýská knihovna se stala Okresní lidovou knihovnou v Brandýse nad Labem. V její gesci byly lidové knihovny ve 110 obcích okresu, které metodicky vedla a ovlivňovala kvalitu jejich činnosti. Rok 1960 byl pro brandýskou knihovnu významným i z dalšího důvodu. Byla přestěhována do několika místností v prvním patře budovy bývalé hospodářské záložny. Tímto stěhováním byly nejen vyřešeny dlouhodobé prostorové problémy, ale bylo možné vyčlenit prostor pro realizaci výstav, přednášek, besed a dalších aktivit.

Knihovna se pod vedením Jaroslavy Kolářové stala oázou skutečné kultury ve městě a ve spolupráci s dalšími institucemi zpřístupňovala veřejnosti díla regionálních umělců. Vystavovali zde např. malíři Josef Olexa, F. X. Procházka, Václav Dlouhý, Ladislav Leitgeb, Jaroslava Bičovská, Vilém Plocek, fotografka Marie Hartmanová, grafička Hermína Melicharová a další. Do knihovny byly zvány soudobí spisovatelé - Eduard Petiška, Jindřich Hilčr, Bohumil Říha a jiní. Byly představovány významné regionální osobnosti, např. Josef Kožíšek, autor slabikářů nebo Ivan Bureš, překladatel Ovidia. Ve spolupráci s Okresním muzeem probíhaly pravidelné cykly přednášek z oboru historie, archeologie a přírodních věd., např. O památkách Brandýsa, Blaník – legenda a skutečnost, Vikingové – sága tří století. Pro jednotlivé třídy základních škol byly připravovány Procházky za památkami města. Byly pořízeny diapozitivy pamětihodností i jednotlivých částí města. Zejména výstavy se staly velice vyhledávanými jak samotnými umělci, tak veřejností a přesáhly regionální formát.

V roce 1964 se knihovny v Brandýse nad Labem a Staré Boleslavi spojily v jeden celek a knihovna ve Staré Boleslavi se stala pobočkou knihovny brandýské. Antonín Langer, staroboleslavský knihovník, se stal zaměstnancem Okresní lidové knihovny v Brandýse nad Labem- Staré Boleslavi. V Brandýse v té době pracovali: ředitelka Jaroslava Kolářová, administrativní pracovník profesor Branžovský, metodička Alena Bendová a knihovnice Alena Šindelářová. Odbornou knihovnickou pomoc, tehdy nazývanou metodickou činností, knihovnám okresu zajišťovala kromě metodičky i vedoucí knihovny Jaroslava Kolářová.

Úkolem knihoven bylo nadále „vychovávat k vědeckému světovému názoru, pomáhat při překonávání přežitků ve vědomí a jednání lidí“ nebo „pomáhat rozvoji zemědělské výroby nabídkou vhodné literatury“. Zaměstnanci procházeli politickými školeními, vedoucí museli absolvovat základy marxismu leninismu. Nicméně částečné uvolnění politické a kulturní situace společně s dostatečnými prostory umožnilo nebývalý rozvoj kulturní činnosti knihovny.